

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218508
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8115218508.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanej: O.. B. W., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XXX, XXX XX J., právne zastúpenej JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom so sídlom Námestie sv. Martina 39, 082 71 Lipany, v spore o zaplatenie 1.948,96 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.948,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 07.08.2015 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 30 Eur splatných vždy do 15.dňa toho - ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok.

II. Žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,46 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 24C/31/2015-199 zo dňa 07.02.2018 súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 4.710,68 Eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietol a rozhodol, že žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 4.710,68 Eur s príslušenstvom so súhlasom žalovanej, súd postupom podľa § 144 a 145 CSP konanie v tejto časti zastavil. Tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 23.03.2018. Vo zvyšnej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietol a to z dôvodu, že námietku premičania vznesenú žalovanou považoval v celom rozsahu za dôvodnú.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 8Co/61/2018 - 224 zo dňa 25.03.2019 súd zrušil rozsudok súdu 1. stupňa vo výroku o zamietnutí žalobného návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o trovách konania, v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca vyplatil žalovanej sumu 1.948,96 Eur dňa 03.04.2014 potom, ako už mohol mať vedomosť o tom, že žalovaná bola uznaná za invalidnú. No napriek tomu, že žalovaný mohol vedieť o invalidite žalovanej už v marci 2013, nemožno tento moment stotožniť so začiatkom počítania subjektívnej premičacej doby, nakoľko v uvedenom čase, t.j. v marci 2013 k vzniku prípadného bezdôvodného obohatenia ešte nedošlo. K výplate sumy vo výške 1.948,96 Eur došlo až dňa 03.01.2014, to znamená uvedený dátum by mal byť totožný so začiatkom plynutia prípadnej objektívnej premičacej doby, ako aj subjektívnej premičacej doby. Odvolací súd považoval záver súdu prvej inštancie o skoršom plynutí subjektívnej premičacej doby za nesprávny, a preto rozsudok súdu 1. stupňa bol v tejto časti zrušený.

3. Podľa § 391 ods. 2 CSP súd 1. stupňa viazaný právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/61/2018 - 224 zo dňa 25.03.2019, vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to vypočutím žalovanej, vypočutím svedka, žalobou zo dňa 10.07.2015, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.06.2012, 20.12.2012, 04.04.2014, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 12.01.2012 číslo XXXXXXXXXXXX, výpočtom straty na zárobku, oznámením o skončení poistnej udalosti, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.06.2012 má súd za preukázané, že žalobca poukázal žalovanej sumu titulom straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti za obdobie od 01.02.2011 do 27.08.2011 sumu 3.623,74 Eur.

5. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 20.12.2012 mal súd za preukázané, že titulom do likvidácie náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti za obdobie od 28.08.2010 do 31.01.2011 vyplatil žalobca žalovanej sumu 2.717,52 Eur.

6. Na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.04.2014 žalobca vyplatil žalovanej náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti za obdobie od 28.08.2010 do 31.08.2012 v celkovej výške 1.948,96 Eur.

7. Z rozhodnutia zo dňa 12.01.2012 číslo XXXXXXXXXXXX Sociálnej poisťovne, Ústredie, mal súd za preukázané, že žalovanej bol za obdobie od 28.08.2010 priznaný invalidný dôchodok v sume 182,90 Eur mesačne.

8. Žalobca k žalobe predložil výpočet straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite, z ktorého vyplýva, že za obdobie od roku 2010 do roku 2014 mala byť žalovanej vyplatená suma vo výške 1.630,5709 Eur, pričom jej bola vyplatená suma 8.290,22 Eur. Rozdiel vo výške 6.659,6491 Eur požaduje žalobca späť titulom prijatého bezdôvodného obohatenia. Výzvami zo dňa 22.01.2015 a 27.02.2015 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy.

9. Žalovaná súdu uviedla, že v roku 2009 vykonávala prácu opatrovateľky v Y. na dvoch miestach. V roku 2009 začala pracovať B. J., kde robila 1,5 roka. Potom starká zomrela, 05.05.2010 nastúpila do C. a pracovala tam až do minulého roku 2015. Prácu vykonávala s láskou, robila si aj bakalára, robila na úrade. Dňa 28.08.2010 sa vracali domov, šofér pravdepodobne zaspal na stopke, potom už len počula ranu do jej strany, silný úder. Pamätá si vrtuľník. Bola oživovaná dvakrát v aute, 2,5 mesiaca nehybne ležala na lôžku B. B.. Utrpela W. G. V., Z., Y. J. V. V., Y. W. S.. Každý sa čuduje, že prečo nechala živnosť do roku 2012, ale vždy verila, že sa z toho dostane. Postupne sa jej zdravotný stav začal zhoršovať. Bola Y. Q. Y., G. X. T. Q., W., W. X. V. P. L. W., Q. W. O. B. S. R., K. O. V.. Nemôže dlho sedieť ani stáť. Je odkázaná na pomoc. Zároveň poukázala na to, že invalidný dôchodok jej bol priznaný vo výške 174 Eur, pričom zarábala v Rakúsku v čistom 800 Eur. Zrazu nemá ani na živobytie, ani na lieky, ani na benzín. Práceschopná bola od 28.08.2010 do 31.05.2012, má o tom všetky doklady.

10. Svedkyňa U. U. súdu uviedla, že žalovanú pozná od roku 2008, nakoľko boli bývalé kolegyne. V roku 2010 znovu pracovali, keď im pacienti zomreli. Vie, že mala úraz a je to veľmi dobrý človek. Keby sa jej nebola stala nehoda, pracuje dodnes, nakoľko je pracovitý človek. Spolu so žalovanou pred dopravnou nehodou pracovali v mestečku C. B. Y.. Žalovaná dosahovala čistý mesačný príjem vo výške 700, 800 až 900 Eur pri dvojtýždňovom turnuse.

11. Žalovaná súdu predložila Znalecký posudok Č. X/XXXX G. Q.. Y. Č., z ktorého vyplýva prehodnotený stupeň invalidity žalovanej. Tento lekársky posudok je zo dňa 07.03.2013, bol doručený žalobcovi.

12. Žalovaná v konaní vznesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, zároveň na preukázanie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania súdu predložila sprievodku, ktorú zasielal predchádzajúci právny zástupca žalovanej zo dňa 20.02.2012 žalobcovi, kde v rámci uplatnenia nároku na náhradu škody titulom bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo žalobcovi doručené aj rozhodnutie o priznanom invalidnom dôchodku žalovanej. Zároveň právny zástupca žalovanej súdu predložil list adresovaný žalovanou žalobcovi zo dňa 19.10.2012, kde žalobcu upozorňuje na to, že bola nútená odísť do invalidného dôchodku, preto si uplatňuje zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia.

13. Súd viazaný právnym názorom vyjadreným v uznesení Krajského súdu v Prešove číslo konania 8Co/61/2018-224 zo dňa 25.03.2019 vec prejednal, pričom predmetom tohto sporu zostalo zaplatenie sumy vo výške 1.948,96 Eur, ktorá bola zo strany žalobcu vyplatená žalovanej. Z bodu 16 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že po vrátení veci bude potrebné sa vysporiadať s ďalšími relevantnými argumentmi žalovanej, ktorými sa súd prvej inštancie vzhľadom na konštatovanie premlčania nezaoberal. Súd 1. stupňa sa bude zaoberať dôvodnosťou nároku, námietkou týkajúcou sa rozhodného práva, či namietanej protiústavnosti ustanovenia § 447 Občianskeho zákonníka.

14. Žalobca v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe. Mal za to, že vo zvyšnej časti je žalobný návrh v celom rozsahu dôvodný. Právny zástupca žalovanej žiadal vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietnuť, a to z dôvodu, že na strane žalovanej nemohlo dôjsť a ani nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2016, kde Ústavný súd rozhodol tak, že v prípade iného okruhu subjektov a to ohľadne subjektov, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť, pod ktorú je možné zaradiť aj žalovanú, ktorá túto podnikateľskú činnosť vykonávala do 31.08.2012, pri tomto okruhu subjektov sa postupuje podľa zákonného ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a týmto osobám sa má dostať náhrada vo výške skutočného rozsahu škody. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku, ako je to pri škode, ale stratou očakávaného prínosu aktív. Práve u žalovanej nastala strata očakávaného prínosu, a to v podobe rozmnoženia majetku v dôsledku škodnej udalosti a protiprávneho konania škodcu, ku ktorému došlo. Ústavný súd vyslovil nesúladosť zákonného ustanovenia § 446 a 447 Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Zároveň z rozhodnutí žalobcu nevyplýva, podľa akého práva vyplácali plnenie a rovnako z listiny, ktorá je v súdnom spise vyplýva, že došlo ku kráteniu plnenia na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne. To znamená, že argumentácia žalobcu, že nemali vedomosť o rozhodnutí Sociálnej poisťovne, na základe ktorej bola žalovanej priznaná invalidita sa nezakladá na pravde.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

16. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

17. Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

18. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

20. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca vyplatil žalovanej dňa 12.06.2012, 20.12.2012 sumu po 3.623,74 Eur, ako aj sumu 2.717,52 Eur. Rovnako z vykonaného dokazovania a predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že dňa 04.04.2016 poukázal žalobca žalovanej sumu 1.948,96 Eur titulom náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti, a to za obdobie od 28.08.2010 do 31.08.2012. Táto suma ostala predmetom tohto sporového konania.

22. Súd je toho názoru, že žaloba žalobcu vo zvyšnej časti o zaplatenie 1.948,96 Eur, ktorú si uplatnil vo vzťahu k žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia, je dôvodná. Súd sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že nárok žalobcu nie je premlčaný, avšak súd je viazaný vysloveným názorom odvolacieho súdu. Súd prvého stupňa je presvedčený, že žalovaná dostatočným spôsobom na základe predložených dôkazov súdu preukázala, že rozhodnutie o invalidite doručila žalobcovi, čím podľa názoru súdu mal žalobca o tejto skutočnosti vedomosť a svoj nárok si neuplatnil v rámci subjektívnej premlčacej doby. Súd však je viazaný názorom odvolacieho súdu, a preto sa zaoberal ďalšími pokynmi odvolacieho súdu k ustáleniu skutkového stavu.

23. Súd je toho názoru, že žalovaná prijala predmetné plnenie od žalobcu, čím dosiahla neoprávnený majetkový prospech, nakoľko na vyplácanie náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 1.948,96 Eur, ktorá jej bola vyplatená v čase jej výplaty už na to nebol právny dôvod. Za plnenie bez právneho dôvodu sa okrem iného považuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobca zaplatil žalovanej a sumou, na ktorú mala žalovaná v zmysle platnej právnej úpravy nárok, a teda sumou, ktorú jej žalobca zaplatiť mal. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je samostatným právnym vzťahom, ktorého podstatou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný.

24. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011)

25. Bolo potrebné si v tomto spore ustáliť, že predmetom a základom tohto sporu je zaplatenie sumy 1.948,96 Eur, ktorú žalobca žaluje titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo žalovanej vyplatené a na ktoré už s poukazom na to, že bola uznaná za invalidnú nemala nárok. Predmetom tohto sporu nie je nárok na náhradu škody. Otázka miesta vzniku škody a rovnako aj postup podľa Všeobecného rakúskeho občianskeho zákonníka, ktorý namietal právny zástupca žalovanej, je v tomto spore irelevantná pre posudzovanie žalobcom uplatneného nároku voči žalovanej. Podľa názoru súdu v žiadnom prípade sa nejedná o právny vzťah s cudzím prvkom, a preto nie je namieste ani otázka skúmania použitia rozhodného práva. V prejednávanej veci súd postupuje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko je toho názoru, že k vyplateniu sumy, t. j. k bezdôvodnému obohateniu došlo na území Slovenskej republiky. Akékoľvek prednesy žalovanej, resp. jej právneho zástupcu o voľbe rozhodného práva, respektíve o tom, že sa v tomto prípade jedná o právny vzťah s cudzím prvkom sú bezpredmetné, nakoľko predmetom tohto sporu nie je otázka náhrady škody. Súd je toho názoru, že v oznámení o poistnom plnení, ktoré žalobca zasielal žalovanej je jasne uvedené, v akej výške poukazuje žalovanej poistné plnenie a z akého právneho dôvodu a to náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Zároveň je tam presne uvedené, na základe akého právneho predpisu a to Občianskeho zákonníka plní. Rovnako je tam uvedené, že daňový základ pre výpočet náhrady straty na zárobku bol vypočítaný z daňového priznania žalovanej. Plnenie poisťovne nebolo plnením titulom ušlého zisku, ale titulom straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti, na ktorú žalovaná stratila nárok, a to od doby, kedy jej bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne priznaný invalidný dôchodok. Žalobca súčasne uviedol, a to medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovanej okrem nároku na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vyplatil aj ďalšie nároky titulom škody na zdraví, a to bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške 49.278,70 Eur. Rovnako žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 05.08.2019 uviedol, že zo strany žalobcu boli refundované rakúskemu partnerovi všetky

liečebné náklady, ktoré žalovanej vznikli B. Y. a naďalej sú refundované nároky Sociálnej poisťovne, ktorá žalovanej poskytuje mesačnú rentu.

26. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd sa má zaoberať aj protiústavnosťou zákonného ustanovenia § 446 a 447 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky vo svojom Náleze spisová značka ÚS 10/2016 zo dňa 10.10.2018 rozhodol o nesúlade § 446 Občianskeho zákonníka s článkom 12 ods. 2 a článkom 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Za nesúladne ustanovenie Občianskeho zákonníka bolo v zmysle tohto nálezu vyhlásené ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka a nie ustanovenie § 447 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila prijatím plnenia v zmysle ustanovenia § 446 Občianskeho zákonníka vo výške, na ktoré v tom čase nemala nárok, je irelevantné posudzovanie prípadnej neústavnosti aj ustanovenia § 447 Občianskeho zákonníka. Súčasne za dôležité považuje súd uviesť, že dôsledkom rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o nesúlade právneho predpisu je strata účinnosti napadnutého právneho predpisu a následne po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty aj jeho platnosti. Zároveň je potrebné skonštatovať, že otázkou účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sa zaoberalo plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky vo svojom Uznesení spisová značka PL ÚS 13/98 zo dňa 17.02.1999, kde bolo bez rozporov vyslovené, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo vydané podľa článku 125 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky má účinky len ex nunc, ako aj v Uznesení spisová značka III. ÚS 24/06, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že „účinky nálezu Ústavného súdu o nesúlade právneho predpisu s ústavou vznikajú do budúcnosti ex nunc, nie spätne.“ Teda nález Ústavného súdu o nesúlade právnych predpisov nemá účinky do minulosti ex tunc. Žalobca poukázal žalovanej dňa 04.04.2014 sumu 1.948,96 Eur a to titulom náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti, pričom Ústavný súd rozhodol o nesúladnosti ustanovenia § 446 Občianskeho zákonníka s ústavou až nálezom zo dňa 10.10.2018, ktoré nie je možné posudzovať podľa názoru súdu spätne.

27. K právnej argumentácii právneho zástupcu žalovanej, že súd má v tejto súvislosti postupovať podľa Všeobecného rakúskeho občianskeho zákonníka, a to § 1325 Rakúskeho všeobecného občianskeho zákonníka, súd uvádza, že § 4 ods. 5 Zákona číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, v odseku 5 tohto zákona upravuje možný konflikt medzi limitom poistného plnenia podľa slovenskej legislatívy s limitmi poistného plnenia v iných členských štátoch Európskej únie. Pokiaľ motorové vozidlo evidované v Slovenskej republike spôsobí škodu na území iného členského štátu Európskej únie, slovenský poisťovateľ ručí za škodu spôsobenú jeho poisteným podľa legislatívy štátu, na území ktorého došlo k nehode. Pokiaľ by bol limit poistného plnenia v zahraničí podľa tamjšieho zákona vyšší ako ustanovuje slovenský zákon, slovenský poisťovateľ bude za škodu ručiť podľa tohto vyššieho limitu. Za poisteného bude teda musieť zaplatiť náhradu škody podľa tohto vyššieho limitu poistného plnenia, nie podľa limitu poistného plnenia, ktorý dohodol so svojim klientom. Ak nastane opačný prípad, slovenský poisťovateľ bude ručiť za škodu v rozsahu dojednaného limitu poistného krytia, respektíve podľa slovenského práva. Táto úprava bola zavedená v záujme zvýšenej ochrany poškodených osôb na území členských štátov Európskej únie. Vyššie uvedené zákonné ustanovenie sa týka limitov poistného plnenia, ktoré môže byť na základe Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103 ES zo dňa 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti v jednotlivých členských štátoch Európskej únie dojednané odlišne, pričom smernica upravuje minimálnu hranicu možného dojednaného limitu poistného plnenia.

28. Podľa článku 9 ods. 1 Smernice číslo 2009/103 ES: Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek vyššie poistné krytie, ktoré môže byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby boli sumy, pre ktoré bude poistenie uvedené v článku 3 povinné, prinajmenšom:

- a) v prípade ujmy na zdraví výška minimálneho poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených,
- b) v prípade škody na majetku 1 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených.

29. V právnom poriadku Slovenskej republiky sú limity poistného plnenia stanovené v § 7 zákona o PZP. (1) Limit poistného plnenia je najvyššia hranica poistného plnenia poisťovateľa pri jednej škodovej udalosti. Limity poistného plnenia musia byť uvedené v poistnej zmluve. (2) Ak tento zákon neustanovuje inak, limit poistného plnenia z jednej škodovej udalosti musí byť najmenej

a) 5 240 000 eur za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. a) a náklady podľa § 4 ods. 3 bez ohľadu na počet zranených alebo usmrtených,

b) 1 050 000 eur za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d) bez ohľadu na počet poškodených.

(3) Ak je súčet nárokov viacerých poškodených vyšší ako limit poistného plnenia podľa odseku 2 písm. a) alebo písm. b) alebo poistnej zmluvy, poistné plnenie sa každému z nich znižuje v pomere limitu poistného plnenia k súčtu nárokov všetkých poškodených.

30. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že argumentácia právneho zástupcu žalovanej je nesprávna a nie je možné v tomto prípade použiť ustanovenie § 1325 Rakúskeho všeobecného občianskeho zákonníka, ktoré je v rozpore so znením predmetného zákonného ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o PZP. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná si predsa sama uplatnila svoje nároky podľa slovenského právneho poriadku, respektíve sociálneho systému, a to nárok na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Podľa názoru súdu by bola úplne iná situácia, ak by žalovanej vznikol nárok aj zo zahraničného sociálneho systému a tento by si v Rakúsku riadne uplatnila. V takomto prípade si rakúska inštitúcia, ktorá by vyplatila plnenie musela uplatniť nárok na refundáciu tohto plnenia vyplateného buď priamo u Slovenskej poisťovne alebo v Rakúsku prostredníctvom likvidačného zástupcu. Keďže žalovaná si uplatnila nárok iba zo slovenského sociálneho systému, je zrejmé, že v Rakúsku jej takýto nárok vôbec nevznikol, preto jej argumentácia je v celom rozsahu irelevantná. Podľa bodu 3, bodu 4 Smernice číslo 2009/103 ES: Každý členský štát by mal prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie krytia zodpovednosti za škodu vzhľadom k používaniu vozidiel normálne sa nachádzajúcich na svojom území. Rozsah krytej zodpovednosti a podmienky poistného krytia budú stanovené na základe tých opatrení. Podľa bodu 4 Smernice 2009/103/ ES: Na účely vylúčenia možného nesprávneho výkladu tejto smernice a uľahčenia získania poistného krytia vozidiel s dočasnými evidenčnými číslami by sa definícia územia, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, mala vzťahovať na územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné. Motorové vozidlo, A. Č. W. XXXAN, v súvislosti s ktorého prevádzkou žalovaná utrpela škodu na zdraví bolo evidované na území Slovenskej republiky. Žalovaná bola v čase škodovej udalosti štátnou príslušníčkou Slovenskej republiky a pokiaľ ide o otázku príjmov žalobkyne, kedy právny zástupca poukazuje na skutočnosť, že žalovaná pracovala v Rakúsku, súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v roku 2010 platila daň z príjmov fyzickej osoby na území Slovenskej republiky, pričom základ dane žalovanej predstavoval sumu 6.390 Eur, a teda jej nárok na stratu na zárobku počas pracovnej schopnosti sa jej určoval podľa právnych predpisov platných na území Slovenskej republiky, čo vyplýva priamo z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2010. V tomto spore je si potrebné uvedomiť a rozlíšiť medzi nárokom na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, na náhradu na stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, ako aj dávkami invalidného dôchodku. Žalovanej je však v súčasnosti vyplácaný invalidný dôchodok a tieto dávky žalobca refunduje Sociálnej poisťovni. S poukazom na skutočnosť, že žalovanej vznikol nárok na invalidný dôchodok, tento je jej vyplácaný a naďalej poberala popri invalidnom dôchodku aj dávku za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ktorá jej už v tom čase podľa názoru súdu neprislúchala, došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu v sume 1.948,96 Eur, ktorú je povinná vydať a túto sumu žalovanú zaviazal žalobcovi v celom rozsahu vydať. K argumentácii žalovanej, že súd má túto prijatú dávku posúdiť ako ušlý zisk, ktorý patrí žalovanej, súd uvádza, že tento nárok je si potrebné uplatniť voči subjektu, ktorý za škodu zodpovedá, žalobca týmto subjektom nie je.

31. Z tejto dlžnej sumy súd zároveň priznal žalobcovi postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 07.08.2015 do zaplatenia, t. j. deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanej, ktorá jej bola doručená dňa 06.08.2015.

32. Súd zohľadnil nepriaznivú majetkovú a finančnú situáciu žalovanej, ktorá pobera invalidný dôchodok vo výške 220,20 Eur, ktorý je veľmi nízky a povolil jej z tohto dôvodu dlžnú sumu zaplatiť žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 30 Eur, majú zároveň za to, že majetková sféra žalobcu nebude povolením splátok žalovanej dotknutá.

33. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1,2 CSP v spojení s § 256 CSP. Žalobca v časti o zaplatenie sumy 4.710,68 Eur procesne zaviniel zastavenie konania, keďže v tejto časti vzal žalobný návrh späť bez uvedenia dôvodu. Úspech žalobcu v spore tak predstavoval 29,27 %, jeho neúspech 70,73 %. Z tohto dôvodu súd rozhodol o nároku žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu

41,46 % ako rozdiel medzi pomerom jej úspechu a neúspechu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.